

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

X_1	หมายถึง	การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
X_2	หมายถึง	การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน
X_3	หมายถึง	การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
X_4	หมายถึง	การปฏิบัติตัวของเพื่อนค่อนักเรียน
X_5	หมายถึง	สื่อตัวแบบจริง
X_6	หมายถึง	สื่อภาพยนตร์
X_7	หมายถึง	สื่อหนังสือการ์ตูน
X_8	หมายถึง	สื่อเกมคอมพิวเตอร์
Y_1	หมายถึง	พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย
Y_2	หมายถึง	พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา
r	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
R^2	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์
b_i	หมายถึง	อัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
B_i	หมายถึง	อัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	หมายถึง	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
SE_{est}	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
SE_b	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของอัตราส่วนพยากรณ์รูปคะแนนดิบ
F	หมายถึง	อัตราส่วนวิกฤตในการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
t	หมายถึง	อัตราส่วนวิกฤตในการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

- $\hat{Y}_1$ หมายถึง ค่าพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกายในรูปคะแนนดิบ
 $\hat{Y}_2$ หมายถึง ค่าพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาในรูปคะแนนดิบ
 $\hat{Z}_{Y_1}$ หมายถึง ค่าพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกายในรูปคะแนนมาตรฐาน
 $\hat{Z}_{Y_2}$ หมายถึง ค่าพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาในรูปคะแนนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) และ สื่อแต่ละแบบ (X_5, X_6, X_7, X_8) กับพฤติกรรมก้าวร้าวแต่ละแบบ (Y_1, Y_2)

1.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) และ สื่อแต่ละแบบ (X_5, X_6, X_7, X_8) ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผลดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) และ สื่อแต่ละแบบ (X_5, X_6, X_7, X_8)

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X_7	X_8
X_1	1.000	.267***	-.288***	-.136***	-.211***	.057	-.026	-.004
X_2		1.000	.136***	.076*	.150***	.119***	.104**	.132***
X_3			1.000	.524***	.529***	.284***	.280***	.294***
X_4				1.000	.645***	.393***	.488***	.447***
X_5					1.000	.291***	.370***	.296***
X_6						1.000	.623***	.641***
X_7							1.000	.657***
X_8								1.000

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวแปร พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เกือบทุกค่า ยกเว้นตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_1) มีความสัมพันธ์ทางลบกับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) $r_{X_1X_3} = -.288$ การรับสื่อตัวแบบจริง (X_5) $r_{X_1X_5} = -.211$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ

ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตัวของเพื่อนต้นนักเรียน (X_4) $r_{X1X4} = -.136$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 รวมทั้งไม่มีความสัมพันธ์กับสื่อหนังสือการ์ตูน (X_7) $r_{X1X7} = -.026$ สื่อเกมคอมพิวเตอร์ (X_8) $r_{X1X8} = -.004$ สื่อภาพยนตร์ (X_6) $r_{X1X6} = .057$ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (X_2) ไม่มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) $r_{X2X3} = .136$ สื่อตัวแบบจริง (X_5) $r_{X2X5} = .150$ สื่อภาพยนตร์ (X_6) $r_{X2X6} = .119$ สื่อเกมคอมพิวเตอร์ (X_8) $r_{X2X8} = .132$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และไม่มี ความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตัวของเพื่อนต้นนักเรียน (X_4) $r_{X2X4} = .076$ สื่อหนังสือการ์ตูน (X_7) $r_{X2X7} = .104$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

1.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) การปฏิบัติตัวของเพื่อนต้นนักเรียน (X_4) และ สื่อแต่ละแบบ(X_5, X_6, X_7, X_8) กับพฤติกรรมก้าวร้าว แต่ละแบบ (Y_1, Y_2) ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผล ดังตาราง 4

ตาราง 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) การปฏิบัติตัวของเพื่อนต้นนักเรียน (X_4) และ สื่อแต่ละแบบ(X_5, X_6, X_7, X_8) กับพฤติกรรมก้าวร้าว แต่ละแบบ (Y_1, Y_2)

ตัวแปร	Y_1	Y_2
X_1	-.095**	-.028
X_2	.085*	.125***
X_3	.461***	.429***
X_4	.660***	.614***
X_5	.557***	.543***
X_6	.333***	.319***
X_7	.381***	.326***
X_8	.356***	.316***
Y_1	1.000	.740***
Y_2	.740***	1.000

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 สามารถแยกอธิบายได้ 7 ส่วน ตามองค์ประกอบของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) และ สื่อแต่ละแบบ (X_5, X_6, X_7, X_8) กับพฤติกรรมก้าวร้าวแต่ละแบบ (Y_1, Y_2) ดังนี้

ส่วนที่ 1 องค์ประกอบของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) $r_{X_3Y_1} = .461$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_1) $r_{X_1Y_1} = -.095$ และ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (X_2) $r_{X_2Y_1} = .085$ ไม่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) $r_{X_3Y_2} = .429$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_1) $r_{X_1Y_2} = -.028$ ไม่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (X_2) $r_{X_2Y_2} = .125$ ไม่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ส่วนที่ 3 องค์ประกอบของการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) พบว่า การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) $r_{X_4Y_1} = .660$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ส่วนที่ 4 องค์ประกอบของการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) พบว่า การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_2) $r_{X_4Y_2} = .614$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ส่วนที่ 5 องค์ประกอบของสื่อแต่ละแบบ (X_5, X_6, X_7, X_8) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับสื่อตัวแบบจริง (X_5) $r_{X_5Y_1} = .557$ สื่อภาพยนตร์ (X_6) $r_{X_6Y_1} = .333$ สื่อหนังสือการ์ตูน (X_7) $r_{X_7Y_1} = .381$ และ สื่อเกมคอมพิวเตอร์ (X_8) $r_{X_8Y_1} = .356$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ส่วนที่ 6 องค์ประกอบของสื่อแต่ละแบบ (X_5, X_6, X_7, X_8) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับสื่อตัวแบบจริง (X_5)

$r_{X_5Y_2} = .543$ สื่อภาพยนตร์ (X_6) $r_{X_6Y_2} = .319$ สื่อหนังสือการ์ตูน(X_7) $r_{X_7Y_2} = .326$ และสื่อเกมคอมพิวเตอร์ (X_8) $r_{X_8Y_2} = .316$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ส่วนที่ 7 องค์ประกอบของพฤติกรรมก้าวร้าวแต่ละแบบ (Y_1, Y_2) พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) $r_{Y_1Y_2} = .740$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

1.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) และ สื่อแต่ละแบบ(X_5, X_6, X_7, X_8) ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ศึกษาเฉพาะเพศชาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) และ สื่อแต่ละแบบ(X_5, X_6, X_7, X_8) ศึกษาเพศชาย

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X_7	X_8
X_1	1.000	.377***	-.173***	-.043	-.178***	.228***	.132**	.196***
X_2		1.000	.196***	.089*	.141**	.128**	.125**	.177***
X_3			1.000	.488***	.577***	.214***	.183***	.189***
X_4				1.000	.707***	.243***	.394***	.262***
X_5					1.000	.198***	.321***	.207***
X_6						1.000	.595***	.585***
X_7							1.000	.572***
X_8								1.000

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวแปร พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เกือบทุกค่า ยกเว้นตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_1) ไม่มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) $r_{X_1X_3} = -.173$ การรับสื่อตัวแบบจริง (X_5) $r_{X_1X_5} = -.178$ สื่อเกมคอมพิวเตอร์ (X_8) $r_{X_1X_8} = .196$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ ไม่มีความสัมพันธ์กับสื่อหนังสือการ์ตูน (X_7) $r_{X_1X_7} = .132$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้ง ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) $r_{X_1X_4} = -.043$ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (X_2) ไม่มีความ

สัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) $r_{X_2X_3} = .196$ สื่อเกมคอมพิวเตอร์ (X_8) $r_{X_2X_8} = .177$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และไม่มีความสัมพันธ์กับสื่อตัวแบบจริง (X_5) $r_{X_2X_5} = .141$ สื่อภาพยนตร์ (X_6) $r_{X_2X_6} = .128$ สื่อหนังสือการ์ตูน (X_7) $r_{X_2X_7} = .125$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) $r_{X_2X_4} = .089$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนสื่อตัวแบบจริง (X_5) ไม่มีความสัมพันธ์กับสื่อภาพยนตร์ (X_6) $r_{X_5X_6} = .198$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001

1.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) และ สื่อแต่ละแบบ(X_5, X_6, X_7, X_8) กับพฤติกรรมก้าวร้าวแต่ละแบบ (Y_1, Y_2) ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ศึกษาเฉพาะเพศชาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) และ สื่อแต่ละแบบ(X_5, X_6, X_7, X_8) กับพฤติกรรมก้าวร้าวแต่ละแบบ (Y_1, Y_2) ศึกษาเฉพาะเพศชาย

ตัวแปร	Y_1	Y_2
X_1	-.025	.022
X_2	.076	.149**
X_3	.443***	.479***
X_4	.582***	.603***
X_5	.546***	.570***
X_6	.170***	.211***
X_7	.237***	.278***
X_8	.163***	.229***
Y_1	1.000	.736***
Y_2	.736***	1.000

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 6 สามารถแยกอธิบายได้ 7 ส่วน ตามองค์ประกอบของการ อบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) และ สื่อแต่ละแบบ (X_5, X_6, X_7, X_8) กับพฤติกรรมก้าวร้าวแต่ละแบบ (Y_1, Y_2) ดังนี้

ส่วนที่ 1 องค์ประกอบของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) $r_{X_3Y_1} = .443$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_1) $r_{X_1Y_1} = -.025$ และ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (X_2) $r_{X_2Y_1} = .076$ ไม่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) $r_{X_3Y_2} = .479$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_1) $r_{X_1Y_2} = -.022$ ไม่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (X_2) $r_{X_2Y_2} = .149$ ไม่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนที่ 3 องค์ประกอบของการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) พบว่าการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) $r_{X_4Y_1} = .582$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ส่วนที่ 4 องค์ประกอบของการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) พบว่า การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_2) $r_{X_4Y_2} = .603$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ส่วนที่ 5 องค์ประกอบของสื่อแต่ละแบบ (X_5, X_6, X_7, X_8) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับสื่อตัวแบบจริง (X_5) $r_{X_5Y_1} = .546$ สื่อหนังสือการ์ตูน (X_7) $r_{X_7Y_1} = .237$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนสื่อภาพยนตร์ (X_6) $r_{X_6Y_1} = .170$ สื่อเกมคอมพิวเตอร์ (X_8) $r_{X_8Y_1} = .163$ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ส่วนที่ 6 องค์ประกอบของสื่อแต่ละแบบ (X_5, X_6, X_7, X_8) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับสื่อตัวแบบจริง (X_5) $r_{X_5Y_2} = .570$ สื่อภาพยนตร์ (X_6) $r_{X_6Y_2} = .211$ สื่อหนังสือการ์ตูน (X_7) $r_{X_7Y_2} = .278$ และสื่อเกมคอมพิวเตอร์ (X_8) $r_{X_8Y_2} = .229$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ส่วนที่ 7 องค์ประกอบของพฤติกรรมก้าวร้าวแต่ละแบบ (Y_1, Y_2) พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) $r_{Y_1Y_2} = .736$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

1.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) และ สื่อแต่ละแบบ (X_5, X_6, X_7, X_8) ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ศึกษาเฉพาะเพศหญิง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) และ สื่อแต่ละแบบ (X_5, X_6, X_7, X_8) ศึกษาเพศหญิง

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X_7	X_8
X_1	1.000	.169***	-.365***	-.130**	-.217***	.023	-.030	-.028
X_2		1.000	.053	.035	.154**	.092*	.058	.052
X_3			1.000	.525***	.547***	.279***	.296***	.335***
X_4				1.000	.574***	.435***	.454***	.527***
X_5					1.000	.373***	.414***	.408***
X_6						1.000	.522***	.572***
X_7							1.000	.597***
X_8								1.000

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 7 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวแปร พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เกือบทุกค่า ยกเว้นตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_1) มีความสัมพันธ์กันทางลบกับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) $r_{X_1X_3} = -.365$ การรับสื่อตัวแบบจริง (X_5) $r_{X_1X_5} = -.217$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ ไม่มีความสัมพันธ์กับสื่อภาพยนตร์ (X_6) $r_{X_1X_6} = .023$ สื่อหนังสือการ์ตูน (X_7) $r_{X_1X_7} = -.030$ สื่อเกมคอมพิวเตอร์ (X_8) $r_{X_1X_8} = -.028$ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) $r_{X_1X_4} = -.130$ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (X_2) $r_{X_1X_2} = .169$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .001 ตามลำดับ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (X_2) ไม่มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3)

$r_{X_2X_3} = .053$ การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) $r_{X_2X_4} = .035$ สื่อหนังสือการ์ตูน (X_7) $r_{X_2X_7} = .058$ สื่อเกมคอมพิวเตอร์ (X_8) $r_{X_2X_8} = .052$ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ไม่มีความสัมพันธ์กับสื่อตัวแบบจริง (X_5) $r_{X_2X_5} = .154$ สื่อภาพยนตร์ (X_6) $r_{X_2X_6} = .092$ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

1.6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) การ ปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) และ สื่อแต่ละแบบ(X_5, X_6, X_7, X_8) กับพฤติกรรมก้าวร้าว แต่ละแบบ (Y_1, Y_2) ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ศึกษาเฉพาะเพศหญิง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) การ ปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) และ สื่อแต่ละแบบ(X_5, X_6, X_7, X_8) กับพฤติกรรม ก้าวร้าวแต่ละแบบ (Y_1, Y_2) ศึกษาเฉพาะเพศหญิง

ตัวแปร	Y_1	Y_2
X_1	-.076	-.047
X_2	.078	.089*
X_3	.437***	.357***
X_4	.713***	.646***
X_5	.567***	.502***
X_6	.421***	.430***
X_7	.432***	.367***
X_8	.478***	.440***
Y_1	1.000	.767***
Y_2	.767***	1.000

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 8 สามารถแยกอธิบายได้ 7 ส่วน ตามองค์ประกอบของ การ อบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) และ สื่อแต่ละแบบ (X_5, X_6, X_7, X_8) กับพฤติกรรมก้าวร้าวแต่ละแบบ (Y_1, Y_2) ดังนี้

ส่วนที่ 1 องค์ประกอบของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) กับพฤติกรรมก้าวร้าว ทางกาย (Y_1) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับ

พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) $r_{X_3Y_1} = .437$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_1) $r_{X_1Y_1} = -.076$ และ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (X_2) $r_{X_2Y_1} = .078$ ไม่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (X_1, X_2, X_3) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) $r_{X_3Y_2} = .357$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_1) $r_{X_1Y_2} = -.047$ ไม่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (X_2) $r_{X_2Y_2} = .089$ ไม่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 3 องค์ประกอบของการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) พบว่า การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) $r_{X_4Y_1} = .713$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ส่วนที่ 4 องค์ประกอบของการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) พบว่า การปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_2) $r_{X_4Y_2} = .646$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ส่วนที่ 5 องค์ประกอบของสื่อแต่ละแบบ (X_5, X_6, X_7, X_8) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับสื่อตัวแบบจริง (X_5) $r_{X_5Y_1} = .567$ สื่อภาพยนตร์ (X_6) $r_{X_6Y_1} = .421$ สื่อหนังสือการ์ตูน (X_7) $r_{X_7Y_1} = .432$ และสื่อเกมคอมพิวเตอร์ (X_8) $r_{X_8Y_1} = .478$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ส่วนที่ 6 องค์ประกอบของสื่อแต่ละแบบ (X_5, X_6, X_7, X_8) กับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับสื่อตัวแบบจริง (X_5) $r_{X_5Y_2} = .502$ สื่อภาพยนตร์ (X_6) $r_{X_6Y_2} = .430$ สื่อหนังสือการ์ตูน (X_7) $r_{X_7Y_2} = .367$ และสื่อเกมคอมพิวเตอร์ (X_8) $r_{X_8Y_2} = .440$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ส่วนที่ 7 องค์ประกอบของพฤติกรรมก้าวร้าวแต่ละแบบ (Y_1, Y_2) พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) $r_{Y_1Y_2} = .767$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ระหว่างตัวแปรตามแต่ละตัว (Y_1, Y_2) กับตัวแปรอิสระทั้งหมด ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8$) โดยวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ

ผลการวิเคราะห์การถดถอยของตัวแปรอิสระทั้งหมดกับตัวแปรตามแต่ละตัวนั้นสามารถแยกอธิบายได้เป็น 6 ส่วนตามองค์ประกอบของตัวแปรตามและเพศ ซึ่งผลของการถดถอยที่กระทำตามวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise) ทำให้ได้ตัวแปรอิสระที่สามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ดังรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบดังนี้

2.1 ผลของการวิเคราะห์การถดถอย เมื่อใช้พหุคูณการก้าวร้าวทางกายเป็นตัวแปรตาม (Y_1) โดยไม่จำแนกเพศ

จากตัวแปรอิสระทั้ง 8 ตัวนั้น เมื่อผ่านกระบวนการวิเคราะห์ด้วยวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise) แล้ว พบว่ามีตัวแปรอิสระเพียง 4 ตัวที่มีความความสัมพันธ์กับตัวแปรตามพหุคูณการก้าวร้าวทางกาย (Y_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และจัดได้ว่าเป็นตัวแปรอิสระที่สามารถพยากรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) และค่าอัตราส่วน F ของตัวแปรอิสระที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์พหุคูณการก้าวร้าวทางกาย (Y_1) โดยไม่จำแนกเพศ จากการคำนวณตามวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (stepwise)

ขั้นที่	ตัวพยากรณ์	R	R^2	F
1	X_4	.660	.436	538.690***
2	$X_4 X_5$	.682	.465	302.862***
3	$X_4 X_5 X_3$	.687	.471	206.911***
4	$X_4 X_5 X_3 X_6$	.690	.476	157.541***

*** $p < .001$

จากตาราง 9 ในการพยากรณ์พหุคูณการก้าวร้าวทางกาย (Y_1) ขั้นที่ 1 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .660 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพหุคูณการก้าวร้าวทางกายได้ร้อยละ 43.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 2 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) ร่วมกับตัวแปรอิสระสื่อตัวแบบจริง (X_5) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .682 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพหุคูณการก้าวร้าวทางกายได้ร้อยละ 46.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 3 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) ร่วมกับตัวแปรอิสระสื่อตัวแบบจริง (X_5) และตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนต่อนักเรียน (X_3) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .687 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพหุคูณการก้าวร้าวทางกายได้ร้อยละ 47.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 4 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) ร่วมกับตัวแปรอิสระสื่อตัวแบบจริง (X_5) และตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนต่อนักเรียน (X_3) และตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนต่อนักเรียน (X_6) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .690 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพหุคูณการก้าวร้าวทางกายได้ร้อยละ 47.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ก้าวร้าวทางกายได้ร้อยละ 46.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 3 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) ร่วมกับตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) กับตัวแปรอิสระสื่อตัวแบบจริง (X_5) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .687 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายได้ร้อยละ 47.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 4 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระสื่อภาพยนตร์ (X_6) ร่วมกับตัวแปรอิสระการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) ตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) ตัวแปรอิสระสื่อตัวแบบจริง (X_5) เป็นตัวพยากรณ์จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .690 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายได้ร้อยละ 47.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือ (X_1, X_2, X_7, X_8) ไม่สามารถเพิ่มอำนาจการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการสร้างสมการพยากรณ์ตัวแปรตามพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) โดยไม่จำแนกเพศ สร้างจากค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดทั้ง 4 ตัว ดังแสดงในตารางที่ 10

ตาราง 10 ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ค่าคงที่ (a) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ (SE_b) ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าอัตราส่วนที่ (t) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SE_{est}) ของตัวแปรอิสระที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) โดยไม่จำแนกเพศ จากการคำนวณตามวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (stepwise)

ตัวพยากรณ์	b	SE_b	B	t
X_4	.549	.045	.466	12.130***
X_5	.231	.049	.183	4.747***
X_3	.112	.041	.094	2.710**
X_6	.073	.031	.070	2.336*
a = 8.012		$SE_{est} = \pm 4.3797$		

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

จากตารางที่ 10 พบว่า ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .549 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .045 และในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .466 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของสื่อตัวแบบจริง (X_5) ในรูปคะแนนดิบ มีค่าเท่ากับ .231 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .049 และในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ .183 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) ในรูปคะแนนดิบ มีค่าเท่ากับ .112 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .041 และในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ .094 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของสื่อภาพยนตร์ (X_6) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .073 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .031 และในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .070 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งมีค่าคงที่ (a) เท่ากับ 8.012

จากตาราง 10 สามารถสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) โดยไม่จำแนกเพศ ในรูปของคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) ไม่จำแนกเพศ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_1 = 8.012 + .549X_4 + .231X_5 + .112X_3 + .073X_6$$

สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) ไม่จำแนกเพศ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{Y_1} = .466Z_4 + .183Z_5 + .094Z_3 + .070Z_6$$

ซึ่งมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ ± 4.3797

2.2 ผลของการวิเคราะห์การถดถอย เมื่อใช้พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาเป็นตัวแปรตาม (Y_2) โดยไม่จำแนกเพศ

จากตัวแปรอิสระทั้ง 8 ตัวนั้น เมื่อผ่านกระบวนการวิเคราะห์ด้วยวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise) แล้ว พบว่ามีตัวแปรอิสระเพียง 4 ตัวที่มีความความสัมพันธ์กับตัวแปรตามพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และจัดได้ว่าเป็นตัวแปรอิสระที่สามารถพยากรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) และค่าอัตราส่วน F ของตัวแปรอิสระที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) โดยไม่จำแนกเพศ จากการคำนวณตามวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (stepwise)

ขั้นที่	ตัวพยากรณ์	R	R^2	F
1	X_4	.614	.378	423.468***
2	$X_4 X_5$	.644	.414	246.647***
3	$X_4 X_5 X_1$	.650	.422	169.546***
4	$X_4 X_5 X_1 X_3$	.655	.429	130.600***

*** $p < .001$

จากตาราง 11 ในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) ขั้นที่ 1 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .614 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาได้ร้อยละ 37.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 2 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) ร่วมกับตัวแปรอิสระสื่อตัวแบบจริง (X_5) เป็นตัวพยากรณ์จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .644 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาได้ร้อยละ 41.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 3 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_1) ร่วมกับตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) กับตัวแปรอิสระสื่อตัวแบบจริง (X_5) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .650 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาได้ร้อยละ 42.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 4 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) ร่วมกับตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) ตัวแปรอิสระสื่อตัวแบบจริง (X_5) และตัวแปรอิสระการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_1) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .655 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาได้ร้อยละ 42.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือ (X_2, X_6, X_7, X_8) ไม่สามารถเพิ่มอำนาจการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการสร้างสมการพยากรณ์ตัวแปรตามพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) โดยไม่จำแนกเพศ สร้างจากค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดทั้ง 4 ตัว ดังแสดงในตารางที่ 12

ตาราง 12 ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ค่าคงที่ (a) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ (SE_b) ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าอัตราส่วนที่ (t) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SE_{est}) ของตัวแปรอิสระที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) โดยไม่จำแนกเพศ จากการคำนวณตามวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (stepwise)

ตัวพยากรณ์	b	SE_b	B	t
X_4	.515	.047	.424	10.931***
X_5	.302	.052	.232	5.760***
X_1	.087	.024	.109	3.635***
X_3	.131	.045	.107	2.894**
a = 7.734		$SE_{est} = \pm 4.7069$		

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

จากตารางที่ 12 พบว่า ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .515 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .047 และในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ .424 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของสื่อตัวแบบจริง (X_5) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .302 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .052 และในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .232 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_1) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .087 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .024 และในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .109 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .131 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .045 และในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .107 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งมีค่าคงที่ (a) เท่ากับ 7.734

จากตาราง 12 สามารถสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) โดยไม่จำแนกเพศ ในรูปของคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) ไม่จำแนกเพศ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_2 = 7.734 + .515X_4 + .302X_5 + .087X_1 + .131X_3$$

สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) ไม่จำแนกเพศ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{Y_2} = .424Z_4 + .232Z_5 + .109Z_1 + .107Z_3$$

ซึ่งมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ ± 4.7069

2.3 ผลของการวิเคราะห์การถดถอย เมื่อใช้พฤติกรรมก้าวร้าวทางกายเป็นตัวแปรตาม (Y_1) โดยศึกษาเฉพาะเพศชาย

จากตัวแปรอิสระทั้ง 8 ตัวนั้น เมื่อผ่านกระบวนการวิเคราะห์ด้วยวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise) แล้ว พบว่ามีตัวแปรอิสระเพียง 3 ตัวที่มีความความสัมพันธ์กับตัวแปรตามพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และจัดได้ว่าเป็นตัวแปรอิสระที่สามารถพยากรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) และค่าอัตราส่วน F ของตัวแปรอิสระที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) โดยศึกษาเฉพาะเพศชาย จากการคำนวณตามวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (stepwise)

ขั้นที่	ตัวพยากรณ์	R	R^2	F
1	X_4	.582	.338	178.042***
2	X_4X_5	.612	.375	103.885***
3	$X_4X_5X_3$	.624	.389	73.362***

*** $p < .001$

จากตาราง 13 ในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) ขั้นที่ 1 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนของเพื่อนนักเรียน (X_4) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .582 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายได้ร้อยละ 33.8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 2 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวของเพื่อนเพื่อนนักเรียน (X_4) ร่วมกับตัวแปรอิสระสื่อตัวแบบจริง (X_5) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .612 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายได้ร้อยละ 37.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 3 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) ร่วมกับตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวของเพื่อนเพื่อนนักเรียน (X_4) กับตัวแปรอิสระสื่อตัวแบบจริง (X_5) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .624 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายได้ร้อยละ 38.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือ (X_1, X_2, X_6, X_7, X_8) ไม่สามารถเพิ่มอำนาจการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการสร้างสมการพยากรณ์ตัวแปรตามพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) โดยศึกษาเฉพาะเพศชาย สร้างจาก

ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดทั้ง 3 ตัว ดังแสดงในตารางที่ 14

ตาราง 14 ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ค่าคงที่ (a) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ (SE_b) ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าอัตราส่วนที่ (t) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SE_{est}) ของตัวแปรอิสระที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) โดยศึกษาเฉพาะเพศชายจากการคำนวณตามวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (stepwise)

ตัวพยากรณ์	b	SE_b	B	t
X_4	.449	.073	.368	6.136***
X_5	.264	.085	.200	3.117**
X_3	.187	.066	.148	2.842**
a = 9.817		$SE_{est} = \pm 5.1395$		

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

จากตารางที่ 14 พบว่า ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .449 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .073 และในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ .368 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของสื่อตัวแบบจริง (X_5) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .264 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .085 และในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .200 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .187 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .066 และในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .148 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งมีค่าคงที่ (a) เท่ากับ 9.817

จากตาราง 14 สามารถสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) โดยศึกษาเฉพาะเพศชายในรูปของคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) ศึกษาเพศชาย ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_1 = 9.817 + .449X_4 + .264X_5 + .187X_3$$

สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) ศึกษาเพศชาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{Y_1} = .368Z_4 + .200Z_5 + .148Z_3$$

ซึ่งมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ ± 5.1395

2.4 ผลของการวิเคราะห์การถดถอย เมื่อใช้พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาเป็นตัวแปรตาม (Y_2) โดยศึกษาเฉพาะเพศชาย

จากตัวแปรอิสระทั้ง 8 ตัวนั้น เมื่อผ่านกระบวนการวิเคราะห์ด้วยวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise) แล้ว พบว่ามีตัวแปรอิสระเพียง 4 ตัวที่มีความความสัมพันธ์กับตัวแปรตามพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และจัดได้ว่าเป็นตัวแปรอิสระที่สามารถพยากรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังแสดงในตาราง 15

ตาราง 15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) และค่าอัตราส่วน F ของตัวแปรอิสระที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) โดยศึกษาเฉพาะเพศชาย จากการคำนวณตามวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (stepwise)

ขั้นที่	ตัวพยากรณ์	R	R^2	F
1	X_4	.603	.364	199.297***
2	$X_4 X_3$	.639	.409	119.885***
3	$X_4 X_3 X_5$	.653	.426	85.754***
4	$X_4 X_3 X_5 X_1$	.662	.438	67.265***

*** $p < .001$

จากตาราง 15 ในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) ขั้นที่ 1 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .603 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาได้ร้อยละ 36.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 2 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) ร่วมกับตัวแปรอิสระการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .639 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาได้ร้อยละ 40.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 3 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระสื่อตัวแบบจริง (X_5) ร่วมกับตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) กับ ตัวแปรอิสระการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_3) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .653 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรม ก้าวร้าวทางวาจาได้ร้อยละ 42.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 4 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_1) ร่วมกับตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวของเพื่อน

คือนักเรียน (X_4) ตัวแปรอิสระการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) และตัวแปรอิสระสื่อตัวแบบจริง (X_5) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .662 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาได้ร้อยละ 43.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือ (X_2, X_6, X_7, X_8) ไม่สามารถเพิ่มอำนาจการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการสร้างสมการพยากรณ์ตัวแปรตามพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) โดยศึกษาเฉพาะเพศชาย สร้างจากค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดทั้ง 4 ตัว ดังแสดงในตารางที่ 16

ตาราง 16 ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ค่าคงที่ (a) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ (SE_b) ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าอัตราส่วนที่ (t) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SE_{est}) ของตัวแปรอิสระที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) โดยศึกษาเฉพาะเพศชาย จากการคำนวณตามวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (stepwise)

ตัวพยากรณ์	b	SE_b	B	t
X_4	.417	.069	.351	6.037***
X_3	.240	.062	.194	3.861***
X_5	.296	.080	.230	3.689***
X_1	.092	.034	.111	2.682**
a = 7.106		$SE_{est} = \pm 4.8117$		

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

จากตารางที่ 16 พบว่า ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .417 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .069 และในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ .351 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .240 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .062 และในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .194 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของสื่อตัวแบบจริง (X_5) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .296 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .080 และในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .230 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_1) ในรูปคะแนนดิบมีค่า

เท่ากับ .092 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .034 และในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .111 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งมีค่าคงที่ (a) เท่ากับ 7.106

จากตาราง 16 สามารถสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) โดยศึกษาเฉพาะเพศชายในรูปของคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) เฉพาะเพศชายในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_2 = 7.106 + .417X_4 + .240X_3 + .296X_5 + .092X_1$$

สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) เฉพาะเพศชายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{Y_2} = .351Z_4 + .194Z_3 + .230Z_5 + .111Z_1$$

ซึ่งมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ ± 4.8117

2.5 ผลของการวิเคราะห์การถดถอย เมื่อใช้พฤติกรรมก้าวร้าวทางกายเป็นตัวแปรตาม (Y_1) โดยศึกษาเฉพาะเพศหญิง

จากตัวแปรอิสระทั้ง 8 ตัวนั้น เมื่อผ่านกระบวนการวิเคราะห์ด้วยวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise) แล้ว พบว่ามีตัวแปรอิสระเพียง 3 ตัวที่มีความความสัมพันธ์กับตัวแปรตามพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และจัดได้ว่าเป็นตัวแปรอิสระที่สามารถพยากรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังแสดงในตาราง 17

ตาราง 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) และค่าอัตราส่วน F ของตัวแปรอิสระที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) โดยศึกษาเฉพาะเพศหญิง จากการคำนวณตามวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (stepwise)

ขั้นที่	ตัวพยากรณ์	R	R^2	F
1	X_4	.713	.508	358.968***
2	X_4X_5	.738	.545	208.035***
3	$X_4X_5X_6$	.744	.554	143.150***

*** $p < .001$

จากตาราง 17 ในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) ขั้นที่ 1 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .713 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายได้ร้อยละ 50.8

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 2 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) ร่วมกับตัวแปรอิสระสื่อตัวแบบจริง (X_5) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .738 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายได้ร้อยละ 54.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 3 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระสื่อภาพยนตร์ (X_6) ร่วมกับตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) กับตัวแปรอิสระสื่อตัวแบบจริง (X_5) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .744 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบ พฤติกรรมก้าวร้าวทางกายได้ร้อยละ 55.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือ (X_1, X_2, X_3, X_7, X_8) ไม่สามารถเพิ่มอำนาจการพยากรณ์ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการสร้างสมการพยากรณ์ตัวแปรตามพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) โดยศึกษาเฉพาะเพศหญิง สร้างจากค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดทั้ง 3 ตัว ดังแสดงในตารางที่ 18

ตาราง 18 ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ค่าคงที่ (a) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ (SE_b) ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าอัตราส่วนที่ (t) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SE_{est}) ของตัวแปรอิสระที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) โดยศึกษาเฉพาะเพศหญิง จากการคำนวณตามวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (stepwise)

ตัวพยากรณ์	b	SE_b	B	t
X_4	.634	.054	.543	11.848***
X_5	.240	.049	.217	4.883***
X_6	.104	.040	.104	2.575**
a = 7.533		$SE_{est} = \pm 3.3615$		

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

จากตารางที่ 18 พบว่า ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .634 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .054 และในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ .543 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของสื่อตัวแบบจริง (X_5) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .240 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .049 และในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .217 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของสื่อภาพยนตร์ (X_6) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .104 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อน

มาตรฐานเท่ากับ .040 และในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .104 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่มีค่าคงที่ (a) เท่ากับ 7.533

จากตาราง 18 สามารถสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) โดยศึกษาเฉพาะเพศหญิงในรูปของคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) เฉพาะเพศหญิง ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_1 = 7.533 + .634X_4 + .240X_5 + .104X_6$$

สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (Y_1) เฉพาะเพศหญิง ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{Y_1} = .543Z_4 + .217Z_5 + .104Z_6$$

ซึ่งมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ ± 3.3615

2.6 ผลของการวิเคราะห์การถดถอย เมื่อใช้พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาเป็นตัวแปรตาม (Y_2) โดยศึกษาเฉพาะเพศหญิง

จากตัวแปรอิสระทั้ง 8 ตัวนั้น เมื่อผ่านกระบวนการวิเคราะห์ด้วยวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise) แล้ว พบว่ามีตัวแปรอิสระเพียง 3 ตัวที่มีความความสัมพันธ์กับตัวแปรตามพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และจัดได้ว่าเป็นตัวแปรอิสระที่สามารถพยากรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) และค่าอัตราส่วน F ของตัวแปรอิสระที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) โดยศึกษาเฉพาะเพศหญิง จากการคำนวณตามวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (stepwise)

ขั้นที่	ตัวพยากรณ์	R	R^2	F
1	X_4	.646	.417	249.057***
2	X_4X_6	.667	.444	138.829***
3	$X_4X_6X_5$	.680	.463	99.356***

*** $p < .001$

จากตาราง 19 ในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) ขั้นที่ 1 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .646 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาได้ร้อยละ 41.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 2 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนต่อนักเรียน

(X_4) ร่วมกับตัวแปรอิสระสื่อภาพยนตร์ (X_6) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .667 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาได้ร้อยละ 44.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขั้นที่ 3 เมื่อใช้ตัวแปรอิสระสื่อตัวแบบจริง (X_5) ร่วมกับตัวแปรอิสระการปฏิบัติตัวเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) กับตัวแปรสื่อภาพยนตร์ (X_6) เป็นตัวพยากรณ์ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .680 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาได้ร้อยละ 46.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือ (X_1, X_2, X_3, X_7, X_8) ไม่สามารถเพิ่มอำนาจการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการสร้างสมการพยากรณ์ตัวแปรตามพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) โดยศึกษาเฉพาะเพศหญิง สร้างจากค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดทั้ง 3 ตัวดังแสดงในตารางที่ 20

ตาราง 20 ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ค่าคงที่ (a) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ (SE_b) ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าอัตราส่วนที่ (t) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SE_{est}) ของตัวแปรอิสระที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) โดยศึกษาเฉพาะเพศหญิง จากการคำนวณตามวิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (stepwise)

ตัวพยากรณ์	b	SE_b	B	t
X_4	.673	.070	.481	9.571***
X_6	.189	.053	.158	3.561***
X_5	.222	.065	.167	3.433***
a = 8.385		$SE_{est} = \pm 4.4117$		

*** $P < .001$

จากตารางที่ 20 พบว่า ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของการปฏิบัติตัวของเพื่อนต่อนักเรียน (X_4) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .673 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .070 และในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ .481 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของสื่อภาพยนตร์ (X_6) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .189 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .053 และในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .158 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนค่าอัตราส่วนพยากรณ์ของสื่อตัวแบบจริง (X_5) ในรูปคะแนนดิบมีค่าเท่ากับ .222 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อน

มาตรฐานเท่ากับ .065 และในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .167 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
ทั้งมีค่าคงที่ (a) เท่ากับ 7.106

จากตาราง 20 สามารถสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) โดยศึกษา
เฉพาะเพศหญิงในรูปของคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) ศึกษาเพศหญิงในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_2 = 8.385 + .673X_4 + .189X_6 + .222X_5$$

สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (Y_2) ศึกษาเพศหญิงในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{Y_2} = .481Z_4 + .158Z_6 + .167Z_5$$

ซึ่งมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ ± 4.4117